

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 206.066 van 29 juni 2010
in de zaak A. 193.920/X-14.388.**

In zake: de stad HOOGSTRATEN

tegen:

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Johan Claes
kantoor houdend te 2550 KONTICH
Mechelsesteenweg 160
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij (in de vordering tot schorsing):

de n.v. AIREENERGY
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Pieter-Jan Defoort en Tom Malfait
kantoor houdend te 9000 GENT
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

DE VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het enig verzoekschrift dat de stad Hoogstraten op 10 september 2009 heeft ingediend en waarin zij de nietigverklaring vordert van het besluit van 10 juli 2009 van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar waarbij aan de n.v. AIREENERGY de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van twee windturbines op een perceel gelegen te Hoogstraten, Bieshof/De Mosten, kadastraal bekend sectie A, nrs. 402/c2, 439/f en 440/h en sectie F, nrs. 536/a en 537/b;

Gelet op het arrest nr. 198.571 van 4 december 2009 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op de kennisgeving van dat arrest aan de verzoekende partij op 17 december 2009;

Gelet op de kennisgeving aan de verzoekende partij, op grond van artikel 15ter, § 1 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De hoofdgriffier heeft bij de kennisgeving van het arrest houdende verwerping van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, aan de verzoekende partij melding gemaakt van artikel 17, § 4ter van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en van artikel 15ter van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State.

Naar luid van het voornoemde artikel 17, § 4ter geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

De verzoekende partij heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend binnen de termijn van dertig dagen na kennisgeving van het arrest. Op grond van het voornoemde artikel 15ter, § 1 zal de kamer de afstand van geding uitspreken, tenzij zij binnen een termijn van vijftien dagen vraagt om te worden gehoord.

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt vastgesteld.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig juni 2010, door :

de H.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
Mevr.	T. TEMMERMAN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. TEMMERMAN.

R. STEVENS.